

Dokazivanje proživljenja

Vjerovanje u proživljenje svakog pojedinca na Budućem svijetu jedno je od temeljnih vjerovanja svih nebeskih religija. Božiji poslanici su naglašavali ovo važno načelo i ukazivali na njega, a da .bi usadili ovo vjerovanje u srca ljudi, podnosili su veliki teret

U časnom Kur'anu vjerovanje u proživljenje stavlja se u istu ravan s vjerovanjem u jednog Boga, tako da je u više od dvadeset ajeta riječ Allah spomenuta uz riječi Sudnji dan, a pored toga, u .više od dvije hiljade ajeta govori se o temama vezanim za Drugi svijet

Na isti način kako je pitanje duše dokazano dvjema metodama, i ovo pitanje je također moguće dokazati na dva načina, pa ćemo ovdje objasniti dva racionalna argumenta o nužnosti .postojanja proživljenja

Dokaz mudrosti

Božije stvaranje nije uzaludno ni bez cilja. Ljubav prema dobru i savršenstvu, koji su jednaki Božijoj Biti, prvenstveno pripada Biti Božijoj, a potom Njenim učincima, koji su razine dobra i savršenstva. Usljed toga, Bog je svijet stvorio na takav način da iz njega proiziđu najveće moguće dobro i savršenost. Na taj način dokazujemo svojstvo mudrosti koje iziskuje da stvorenja stignu do njima svojstvenog cilja i savršenstva. Međutim, zbog toga što materijalni svijet predstavlja mjesto sukoba, a veće dobro i savršenstva su tako uređeni da se sveukupna dobra i sva savršenstva materijalnih bića međusobno sukobljavaju, mudro Božije upravljanje iziskuje da ih uredi na način da za sva ta bića iz tog uređenja proizlazi više dobra i savršenstava. Drugim riječima, Stvoreni svijet ima najbolji poredak. Upravo zato različite vrste činilaca, kvaliteta, kvantiteta, akcija i reakcija i njihovih kretanja, podešene su tako da pripreme teren za stvaranje biljaka, životinja i na kraju stvaranje čovjeka, kao najsavršenijeg stvorenja na Ovom svijetu. Kada bi materijalni svijet bio stvoren tako da je nemoguće da se na njemu pojave .i napreduju živa bića, to bi bilo suprotno Mudrosti

Uzevši u obzir činjenicu da čovjek posjeduje dušu koja ima mogućnost opstajanja, koja može priskrbiti vječna savršenstva, i to savršenstva koja u pogledu stepena i vrijednosti nije moguće usporediti s materijalnim savršenostima, možemo dodati još da kada bi njegov život bio ograničen samo na ovaj ovozemaljski život, to ne bi bilo u skladu s Božijom mudrošću. Posebno uzevši u obzir činjenicu da je ovosvjetski život popraćen mukama, teškoćama i brojnim neugodnostima, i da se sticanje užitka uglavnom ne može ostvariti, a da se ne podnesu napor i muka, i to tako da oni koji se bave proračunima ove vrste dolaze do zaključka da je neisplativo podnositi sve te muke i teškoće da bi se ostvarili ograničeni užici. Na temelju ovih proračuna javlja se vjerovanje u ispraznost i uzaludnost života, pa ima ljudi koji i pored jake .prirodne želje za životom posežu sa samoubistvom

Uistinu, ukoliko čovjekov život ne bi bio ništa više od stalnog ulaganja napora i borbe sa prirodnim i društvenim teškoćama samo da nekoliko trenutaka provede u veselju i užitku, a nakon toga da iscrpljen od umora zaspe kako bi se obnovila tjelesna energija i kako bi mogao ponovo ispočetka da se trudi i muči da bi, naprimjer, zaradio koru hljeba u kojoj će uživati jedan trenutak, i osim toga ništa, baš ništa – ovakav štetan i iscrpljujući niz događaja uopće se ne .dopada razumu, koji ga nikada ne bi odabrao za svoju sudbinu

Primjer takvog života bio bi poput vozača koji se trudi da stigne svojim autom do benzinske stanice kako bi napunio rezervoar, a zatim da se uz trošenje postojećeg benzina uputi do sljedeće benzinske stanice, gdje će ponovo napuniti rezervoar, i sve tako, bez prestanka, dok !mu auto služi, ili dok ga ne uništi pri nekom udesu

Logičan zaključak ovakvog pristupa čovjekovom životu je vjerovanje da on nije ništa drugo do .ispraznost i nesuvislost

S druge strane, jedna od čovjekovih temeljnih sklonosti jeste ljubav prema vječnosti, položena u njegovu prirodu stvaralačkom rukom Božijom, a ona ima ulogu moćnog poticaja koji ga .usmjerava prema vječnosti i iz časa u čas se povećava

Ako se pretpostavi da sudbina takvog kretanja čovjeka nije ništa drugo do da on u najvećoj zahuktalosti tog pokreta udari u ogromnu stijenu, pri čemu će biti uništen, da li je stvaranje te rastuće sile u skladu sa ovakvom svrhom i sudbinom!? Dakle, postojanje ovakve prirodne naklonosti bit će usklađeno sa Božijom mudrošću tek kada čovjeka bude očekivao drugi život, .pored ovog života osuđenog na nestanak i smrt

Možemo zaključiti da spajanjem ovih dviju uvodnih tačaka, tj. Božije mudrosti i mogućnosti

vječnog života za čovjeka, stižemo do zaključka da mora postojati i drugi život za čovjeka, osim .ovog ograničenog ovozemaljskog života, kako on ne bi bio suprotstavljen mudrosti Božijoj

Prirodnu sklonost ka vječnosti možemo postaviti kao sljedeću uvodnu premisu. Spojivši je sa .Božijom mudrošću, možemo stići do novog dokaza

Usput je postalo jasno da čovjekov vječni život mora imati drugačiji poredak, koji neće iziskivati nadolazeće i bujajuće teškoće i nevolje; u suprotnom, nastavljanje ovozemaljskog života, čak i .da je moguće da traje vječno, ne bi se slagalo sa Božijom mudrošću

Dokaz pravednosti

Na Ovom svijetu ljudi su slobodni u biranju dobrih i loših djela. S jedne strane, postoje ljudi koji cio život provode u robovanju Bogu i trudeći se da budu korisni Njegovim robovima. S druge strane, postoje prestupnici koji se – da bi stigli do svojih šejtanskih želja i prohtjeva – ne ustručavaju činjenja najgorih zala i grijeha. U osnovi, cilj stvaranja čovjeka na Ovom svijetu tako što su mu data suprotstavljena stremljenja, kao i moć volje i izbora, različite vrste spoznaje, i racionalne i one iz svetih tekstova, i pripremanje uvjeta za različita ponašanja, stalni susret sa raspućem dvaju puteva, istine i zablude, dobra i zla, nije ništa drugo doli susret s bezbrojnim ispitima, da bi on svojom slobodnom voljom izabrao smjer ličnog usavršavanja i došao do plodova voljnih djela, tj. do nagrade ili kazne. Ustvari, cjelokupan ovosvjetski život za čovjeka je ispit i građenje vlastitog ljudskog identiteta, pa čak ni u posljednjim trenucima života on nije .oslobođen ispita, obaveze i obavljanja dužnosti

Vidimo da na Ovom svijetu dobročinitelji i nasilnici ne stižu do zadovoljenja koje odgovara njihovim djelima, štaviše, mnogo je nasilnika koji su imali i imaju više blagodati. Ustvari, ovozemaljski život ne posjeduje mogućnost nagrađivanja ili kažnjavanja većine onoga što čovjek učini. Naprimjer, čovjeka koji je pobio hiljade nevinih ljudi ne možemo kazniti smrtnom kaznom više od jednog puta, tako da mu ostala zla ostaju nekažnjena, premda Božija pravednost iziskuje da svako ko je počinio najmanje dobro ili loše djelo za to bude nagrađen ili .kažnjen

Dakle, na isti način kako je Ovaj svijet polje ispita i obaveze, mora postojati Drugi svijet koji će biti mjesto nagrade i kazne te očitovanja plodova ljudskih djela, kako bi svaki čovjek mogao .stići do onoga što je i zaslužio i da bi se tako stvarno ispunila Božija pravednost

Svakako, iz ovog je postalo jasno da Budući svijet nije mjesto gdje se može birati put ili gdje se .trebaju obavljati dužnosti